

Ս. ՄԵՍՐՈՊ ԳՈՂ ՄՆԱՅ ԻՐ ՅՈՐՅԻՆՆԵՐԷՆ

Ամբողջ հայ ժողովուրդը գոհ է Յորթլեան նախան հանդէսներէն, երկաթուղիի վարչութիւնն ալ գոհ է անշուշտ, ինչպէս նաև գոհ են Գում-գաբուի սիմիտնիները և թատրոնի տէրերը: Բայց ըս'ն Յորթլեարը, այսինքն Ս. Մեսրոպ, ինքն ալ գոհ մնա՞ց իր Յորթլեանէն:

Ահաւասիկ կարեւոր խնդիրը:

Ես շիտակը այդ մասին շատ վստահ չեմ, նախ զժգոհ մնացած ըլլալու է իր Խօհարեններէն որոնք բաւական քանակութեամբ պատրաստուած ըլլալով շուտով ապառեցան շէրցան ամենուն կուրծքը զարդարել և միեւնոյն ատեն տեղի տուին կարգ մը շարաշահութիւններու:

Այսպէս, շարաշտ օր, Գում-գաբուի մէջ գտնուեցան շատ մը անձեր որոնք այդ Խօհարենները 10 կամ 20 փարայի գնելէ ետքը, ուրիշներու վանառեցին մէկ կամ երկու դրուշի:

Նոյն բանը պատահեր է նաև կիրակի օր թագսիմի պարտէզին մէջ:

Ս. Մեսրոպ զժգոհ մնացած ըլլալու է նաև, ի պատիւ իրեն, ուրբաթ օր, Ազգ. Ժողովի մէջ Տօքթ. Տաղաւարեանի խօսած հռետն: Ո՛չ թէ այդ հռետն տարապայման երկայնութեանը համար, այլ որովհետեւ ատով տօքթօրը կը շանար ապացուցանել թէ Ս. Մեսրոպէն հազար տարի առաջ Հայերը իրենց այբուբէնը ունէին շատ աւելի կատարելագործեալ քան Մեսրոպեան տառերը:

Ասիկա անշուշտ պատիւ կը բերէ Հայ Ազգին, բայց կը նսեմացնէ յորթլեարը որ թերեւս արքայութեան մէջ, ձեռքերը վեր վերցուցած մըմնջած է.

— Տէ՛ր, Տէ՛ր, ընդե՞ր զիս թողեր Տաղաւարեանի ձեռքը:

Վստահ եմ որ Ս. Մեսրոպ զժգոհ մնաց և սրտմտեցաւ նաև երբ զրբի գիւտին և սպազրութեան ի պատիւ շատ մը Հայեր իրարու գլուխ պատռեցին ու իրարու հետ ձեծ կուեցան:

Եւ զեռ որքա՞ն զժգոհութեան պատհաններ ունեցաւ խեղճ Ս. Մեսրոպ:

ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ